

vergadering **C57 – WON5**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie

van 10 november 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid - 398 (2011-2012)	3
Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de Vlaamse aanpassingspremie voor ouderen - 341 (2011-2012)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over fraude door middel van de eigendomsvoorwaarde in het kaderbesluit Sociale Huur - 411 (2011-2012)	6
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het advies van de VREG en het VEA met betrekking tot het steunbeleid voor groene stroom - 348 (2011-2012)	8

■

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Martens**Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid - 398 (2011-2012)**

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, voor bepaalde kleinere gemeenten en steden in Vlaanderen kan intergemeentelijke samenwerking op het vlak van wonen heel wat voordelen opleveren. Gemeenten die in een intergemeentelijk samenwerkingsverband rond wonen stappen, engageren zich ertoe om een aantal activiteiten gezamenlijk te realiseren. Ze moeten een gemeentelijke beleidsvisie rond wonen ontwikkelen, organiseren lokaal woonoverleg, bouwen een klantgerichte dienstverlening voor de burger uit, met duidelijke informatieverstrekking, en nemen ten slotte initiatieven die de kwaliteit van het woonpatrimonium moeten verbeteren en initiatieven in het kader van het grond- en pandenbeleid, met het oog op betaalbaar wonen.

Naar aanleiding van uw laatste open oproep, in december 2010, dienden zeven projecten een subsidieaanvraag in. Vijf daarvan werden ontvankelijk verklaard. Er werd beslist om een subsidie toe te kennen aan de volgende vier projecten. Ten eerste: het project Lokaal Woonbeleid Midden-Limburg, Hasselt, Zonhoven, Diepenbeek. Ten tweede: het project Woonwinkel West-Alveringem, Diksmuide, Houthulst, Lo-Reninge, Veurne, Kortemark. Ten derde: het Intergemeentelijke Samenwerkingsverband Lokaal Woonbeleid Regio Midden: Malle, Schilde, Wommelgem, Zandhoven, Zoersel. En ten slotte Woonbeleid Zennevallei: Halle, Sint-Pieters-Leeuw. De totale subsidie voor die vier intergemeentelijke projecten, waar zestien gemeenten aan participeren, bedraagt in totaal 1,5 miljoen euro voor een periode van drie werkingsjaren.

De subsidieaanvraag voor de regio Leie-Schelde, in Oost-Vlaanderen, werd wel ontvankelijk verklaard, maar kreeg jammer genoeg geen subsidie toegekend. Daarover had ik u graag een aantal vragen gesteld, minister.

– *De heer Jan Penris, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Op basis van welke criteria werd beslist welke ontvankelijke projecten wel of geen subsidie toegekend kregen? De aanvragers van de regio Leie-Schelde zijn natuurlijk zwaar ontgoocheld dat ze niet in aanmerking komen voor het project. Ze hadden daar hard aan gewerkt, maar komen blijkbaar om bepaalde redenen niet in aanmerking.

Wat zijn de vooruitzichten voor de bestaande lopende intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid? Hoe evalueert u als minister de bestaande intergemeentelijke projecten?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: In het besluit van de Vlaamse Regering houdende de subsidiëring van projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid heeft het Agentschap Wonen-Vlaanderen een advies opgemaakt dat een rangorde van de projecten bevat op basis van de zes voorrangscriteria. De wegingscoëfficiënten en de voorrangscriteria zijn bepaald in het ministerieel besluit houdende de open oproep voor het indienen van subsidieaanvragen voor intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid in 2011.

Er zijn zes voorrangscriteria. Het eerste, en dat met de allerbelangrijkste wegingscoëfficiënt, is vanzelfsprekend de kwaliteitsscore van het project. Twee: de mate van rechtstreekse betrokkenheid van de gemeenten en OCMW's bij het voortraject en bij de uitvoering van het project. Drie: het aantal gemeenten binnen het werkingsgebied. Vier: het aandeel gemeenten binnen het werkingsgebied met een welvaartsindex die lager ligt dan de welvaartsindex van het Vlaamse Gewest. Vijf: het aandeel gemeenten met minder dan 5000 private huishoudens binnen het werkingsgebied. Zes: het aaneengesloten karakter van het werkingsgebied.

De subsidieaanvraag van het nieuwe project Woonwijzer Leie-Schelde kreeg van de jury een onvoldoende kwaliteitsscore. Die kwaliteitsscore is het belangrijkste wegingscriterium bij de rangschikking van de ontvankelijke subsidieaanvragen. Op basis van het besluit waarin bepaald wordt dat de toekenning van een subsidie door de minister kan worden geweigerd als de kwaliteitsscore nominaal minder bedraagt dan de helft, heb ik beslist om geen subsidie toe te kennen aan dat project.

Wat betreft de vooruitzichten voor de bestaande lopende intergemeentelijke projecten lokaal woonbeleid is bepaald dat de subsidie per project wordt toegekend voor een periode van drie werkingsjaren. Die subsidiëringsperiode kan maximaal tweemaal voor eenzelfde duur worden hernieuwd, op voorwaarde dat uiterlijk zes maanden voor het einde van de subsidiëringsperiode een nieuwe subsidieaanvraag wordt ingediend. Ik engageer mij ertoe om op de begroting 2012 een budget te reserveren dat zou moeten volstaan om positief geëvalueerde projecten te hernieuwen, zodat we verder kunnen gaan op die ingeslagen weg.

Volledigheidshalve wil ik ook melden dat de Vlaamse Regering zich op 28 oktober principieel akkoord heeft verklaard met een wijzigingsbesluit dat in een afwijkende mogelijkheid voorziet tot een verlenging met een verkorte subsidiëringduur van achttien maanden voor projecten die nood hebben aan bijsturing bij de uitvoering van hun activiteiten. In die gevallen zal een nieuwe beslissing voor het saldo volgen, nadat de gevraagde bijsturing is aangetoond. Terwijl een project vroeger ofwel positief ofwel negatief moest worden geëvalueerd, wordt nu dus een soort tussenvorm gecreëerd, namelijk een voorwaardelijke beslissing. We zeggen dat er duidelijke verbeterpunten zijn, en als men daar iets aan doet, kan men na die achttien maanden nog eens achttien maanden steun krijgen. Doet men dat niet, dan stopt het na die achttien maanden.

Over de bestaande intergemeentelijke projecten ten slotte, neem ik een beslissing over de hernieuwing van de subsidie voor een volgende subsidiëringsperiode van drie werkingsjaren op basis van tussentijdse evaluatieverslagen van de afgelopen twee werkingsjaren door het Agentschap Wonen-Vlaanderen en van een advies van het Agentschap Wonen-Vlaanderen over de subsidieaanvraag voor een volgende periode van drie werkingsjaren.

In het tussentijdse evaluatieverslag wordt onder andere in kaart gebracht in welke mate de in de eerste subsidieaanvraag vooropgestelde activiteiten en tussentijdse resultaten werden uitgevoerd en behaald. De intergemeentelijke projecten moeten ook jaarlijks een financieel verslag en een activiteitenverslag indienen. Het geeft als aanvulling op de feedback van de buitendiensten van Wonen-Vlaanderen een beeld van hoe de projecten lopen. De meeste projecten lopen goed, sommige zelfs zeer goed. Hier en daar zijn er echter ook problemen of werden de resultaten onvoldoende behaald.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat het project Woonwijzer Leie-Schelde geen goede kwaliteitsscore heeft behaald en dat die kwaliteitsscore het zwaarste doorweegt in het al dan niet toekennen van een subsidie.

Kunnen zij alsnog bijsturen of kan dat niet meer?

Hebben zij bij het opstellen van hun aanvraag een beroep kunnen doen op de expertise van het Agentschap Wonen-Vlaanderen? Werden zij daarin ondersteund of kunnen zij dergelijke ondersteuning vragen aan het Agentschap Wonen-Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ja, ze werden wel degelijk ondersteund, maar ze hebben het advies van het Agentschap Wonen-Vlaanderen steeds naast zich neergelegd. Het eigenlijke probleem is dat zij de subsidie enkel willen om die te verdelen over al die gemeenten waar iedereen dan een halftijdse, soms voltijdse medewerker tewerkstelt op alle domeinen tegelijk: dienstverlening, grond- en panden, kwaliteitsbewaking. De essentie is

echter dat je een team van mensen tewerkstelt voor dat intergemeentelijk samenwerkingsverband. Dat is herhaaldelijk uitgelegd en toch weigeren de aanvragers dat op die manier in te dienen. We hebben hen gewaarschuwd dat het resultaat slecht zou zijn. Dan kunnen we niet anders dan hen even slecht te laten scoren. Indien zij alsnog voor een volgende subsidieperiode een aanvraag willen indienen die wel positief kan worden beoordeeld – en ze weten perfect wat ze daarvoor moeten doen –, zal ik met plezier die positieve score laten uitmonden in een goed resultaat wat de subsidiëring betreft. Daarvoor is het dus wachten op een volgende subsidieperiode voor het project.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Minister, ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de Vlaamse aanpassingspremie voor ouderen - 341 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, een aantal jaar geleden heb ik dat al eens aangekaart. Ik ben er onlangs nog eens over aangesproken. Ik leg graag de link naar de vorige vraag, waar er ook een cofinanciering is vanuit de provincie en de gemeenten en waar men erin geslaagd is om die voorwaarden overal gelijk te maken.

Het is niet nodig u te overtuigen van het nut en de noodzaak van de aanpassingspremie. Er zijn ongelooflijk veel woningen met kleine drempels waardoor mensen die zorgbehoevend worden niet meer in hun woning kunnen wonen, terwijl dat net iets is dat we vanuit alle beleidsdomeinen willen stimuleren. We willen mensen de kans geven om zo lang mogelijk in hun vertrouwde omgeving te blijven wonen. Ze wensen dat zelf, maar we hebben dat als maatschappij ook nodig omdat we dat netwerk dan kunnen gebruiken wanneer er hulp en zorg nodig is.

Die premie maakt het voor veel mensen betaalbaar om die kleine aanpassingen aan hun woning te doen, om een klein beetje comfort te creëren, ook voor de zorgverstrekker. Zo hebben nog veel woningen een buitentoilet. Als je wat minder goed te been bent, is dat minder evident. Dat is een voorbeeld van werken die kunnen worden uitgevoerd dankzij die premie.

Er is een belangrijke voorwaarde gekoppeld aan die premie, namelijk het kadastraal inkomen (ki). Om in aanmerking te komen voor die premie, mag dat ki maximum 1200 euro zijn. Vooral in steden is dat een probleem, omdat de ki's daar hoger zijn. In heel Vlaanderen zijn er zeer veel mensen die een beroep zouden moeten kunnen doen op die premie, maar het niet kunnen omdat hun kadastraal inkomen te hoog is, ook al is hun pensioen zeer beperkt. We weten allemaal dat veel mensen een zeer laag pensioen hebben. Die premie maakt het dus mogelijk dat ze die aanpassingen kunnen uitvoeren.

Bent u bereid om die grens van het ki op te trekken, eventueel te indexeren? Dat bedrag ligt al jaren op 1200 euro. Misschien moeten we dat ki durven op te trekken om zo meer woningen in aanmerking te laten komen.

Een ander probleem is de afstemming van de voorwaarden over heel Vlaanderen. De provincies hebben vaak een aanvullende premie. Voor gemeenten geldt net hetzelfde. Het zou een administratieve vereenvoudiging zijn indien we de voorwaarden in alle provincies gelijk zouden trekken. In Vlaams-Brabant bijvoorbeeld is het ki 1700 euro. Ik zou ervoor durven te pleiten om een akkoord te vinden tussen Vlaanderen en de provincies om die ki's gelijk te trekken.

Ik heb verder ook nog het gerucht gehoord dat de premie zou worden geïntegreerd in de renovatiepremie. Ook dat zou wellicht een vereenvoudiging zijn. Ik wil er echter toch nog voor pleiten dat we de zeer specifieke doelgroep niet uit het oog verliezen. Die doelgroep moet een beroep kunnen blijven doen op de premies, ook al worden die geïntegreerd.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, Wonen is geen exclusieve bevoegdheid van het Vlaamse bestuursniveau. Ook provincie- en gemeentebesturen leggen eigen accenten en voeren vaak een eigen beleid. Zo is er een aanpassingspremie van de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant. Ook vele gemeenten laten zich niet onbetuigd op dit vlak.

Sommige houden bij het uitwerken van nieuwe regelgeving rekening met de Vlaamse aanpassingspremie, andere doen dat heel wat minder. Ik kan daar natuurlijk niet rechtstreeks op ingrijpen en dat is ook niet de bedoeling.

Het Agentschap Wonen-Vlaanderen kan ondersteuning bieden bij een eventuele wens tot afstemming van de premies. Ik kan u misschien gelukkig maken, want de ki-voorwaarde om in aanmerking te komen voor een Vlaamse aanpassingspremie zal uit de regelgeving worden geschrapt. Ik ben dat van plan omdat ik het geen goede graadmeter vind. Ooit moet het geklopt hebben met de realiteit, maar vandaag is dat niet meer zo. Het gaat om een voorstel, maar het voorstel dat ik zou voorleggen aan mijn collega's is het schrappen van de ki-voorwaarde voor de Vlaamse aanpassingspremie.

De integratieoefening van de verbeterings- en aanpassingspremie is momenteel volop aan de gang. Het is de bedoeling om te vereenvoudigen. U zou eens moeten weten hoeveel voorwaarden er zijn voor een premie. Ik kan niet van de twee bestaande premies één premie maken omdat de doelgroep en de finaliteit heel verschillend zijn. Sommige voorwaarden worden uniform gemaakt of gelijkgeschakeld en een aantal opties weggewerkt, zoals onder meer de voorwaarde van het kadastraal inkomen. Zodra hierover politieke consensus bestaat, kan ik u natuurlijk meer vertellen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Minister, ik ben zeer blij dat u dit voorstel zult voorleggen aan de Vlaamse Regering. Onze fractie zal u zeer sterk steunen. Het staat trouwens ook in het regeerakkoord, dus het is goed dat het zal worden gerealiseerd.

Vanuit Welzijn hebben we ook vastgesteld – en u weet dat ook, minister – dat het voor veel mensen administratief zwaar is om die premies te krijgen en de aanpassingen te doen. Het is een van de taken van de regionale dienstencentra geworden om de mensen hierbij te begeleiden.

Als de voorwaarden nog kunnen worden vereenvoudigd, dan is dat des te beter. Ik ben zeer blij met de stappen die u in het vooruitzicht stelt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over fraude door middel van de eigendomsvoorwaarde in het kaderbesluit Sociale Huur - 411 (2011-2012)

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, een van de inschrijvingsvoorwaarden uit het kaderbesluit Sociale Huur luidt: "Een natuurlijke persoon kan zich laten inschrijven in

het register, vermeld in artikel 7, als hij aan de volgende voorwaarden voldoet: (...) 3° hij heeft, samen met zijn gezinsleden, geen woning of geen perceel dat bestemd is voor woningbouw volledig in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik in binnen- of buitenland, tenzij het een in het Vlaams Gewest gevestigd campingverblijf betreft.”

Recent deed zich volgende situatie voor. Een koppel blijkt voor 98 procent eigenaar van een woning te zijn, hun zoon is voor 2 procent eigenaar. Toch huurde het koppel al meer dan tien jaar een sociale woning. Dat kwam aan het licht toen een van de partners het huurcontract beëindigde wegens scheiding.

Het lijkt erop dat dit een achterpoortje in de wetgeving is. Ik denk dat het niet de bedoeling van de wetgever was en niet de geest van het kaderbesluit Sociale Huur is dat men, als men voor 98 procent eigenaar van een andere woning is, toch nog een sociale woning kan huren. Dit soort misbruiken ondergraaft het draagvlak om te investeren in sociale huisvesting en is moeilijk uit te leggen aan andere huurders.

Minister, bent u op de hoogte van dit soort misbruiken? Wat was de reden om in het kaderbesluit Sociale Huur voor ‘volle eigenaarschap’ te kiezen als uitsluitingscriterium bij de inschrijvingsvoorwaarden? Zult u het kaderbesluit Sociale Huur aanpassen zodat dergelijke achterpoortjes onmogelijk worden?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, mevrouw Coppé, mij is een gelijkaardig geval uit het Antwerpse gesignaleerd.

Naar de letter van het kaderbesluit Sociale Huur is dit geen fraude, maar het strookt niet met de geest van het besluit. Wat was de reden om niet het volledige eigenaarschap in te schrijven? Er zijn twee grote redenen. Mensen in een echtscheidingsprocedure kunnen gezamenlijk een woning hebben. Men kan de woning verkopen of overlaten aan een van beiden. We hebben willen vermijden dat iemand zich nog niet op de wachtlijst zou kunnen zetten op het moment dat hij in die procedure verwickeld raakt.

Een tweede belangrijke reden is dat mensen soms erven van de ouders in onverdeeldheid en dus gedeeltelijk eigenaar worden van een onroerend goed zonder dat ze werkelijk het genot ervan hebben. We hebben willen vermijden dat mensen die voor een deel eigenaar zijn van hun woning, zouden worden uitgesloten van de mogelijkheid op een dag een beroep te doen op een sociale woning. Voor alle duidelijkheid: het mag niet kunnen dat iemand die zich voor 98 procent eigenaar maakt van een woning, daar een beroep op doet.

Ik stel voor dat we bij de evaluatie van het Socialehuurbesluit een nieuwe wijze van formuleren zoeken, die nog altijd aan de initiële bezorgdheden tegemoetkomt. Iemand in echtscheiding die een woningnood heeft, zouden we toelaten op een wachtlijst te staan, iemand die via erfenis in onverdeeldheid voor een deel eigenaar wordt of geen genot heeft van die eigendom, zou nog altijd op een wachtlijst kunnen staan. Iemand die voor 98 procent eigenaar is van een woning, zou dat echter niet kunnen. Dat is alleen maar een manier om toch maar een sociale woning te kunnen blijven krijgen. Er is geen enkele andere logische verklaring waarom iemand voor 98 procent eigenaar van een woning zou zijn.

Ik ga er dus absoluut mee akkoord het Socialehuurbesluit zo aan te passen dat dat soort zaken niet meer kan.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, we zitten op dezelfde lijn voor mensen die in noodsituaties zitten. Sociale huurwoningen moeten dienen voor mensen met een laag inkomen die nooit aan een eigendom zullen geraken, zodat ze op een betaalbare manier een woning kunnen huren. Dat moet nog altijd de doelstelling zijn. We moeten er niet voor zorgen dat mensen die voor zo’n groot percentage eigenaar zijn, met de belastinggelden van iedereen kunnen wonen. We zullen de aanpassing dan ook steunen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het advies van de VREG en het VEA met betrekking tot het steunbeleid voor groene stroom - 348 (2011-2012)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) en het Vlaams Energieagentschap (VEA) vragen de Vlaamse Regering het steunbeleid voor groene stroom grondig te herschikken. Het pijnpunt is gekend: het ondersteuningsbeleid voor groene stroom jaagt via de distributienettarieven de stroomprijs de hoogte in.

U kondigde een evaluatie aan. Velen wensen ook een integraal nieuw steunbeleid. De VREG en het VEA willen het huidige certificatenbeleid blijikbaar behouden, maar dan wel met een aantal grondige wijzigingen. De huidige doorrekening van de groenestroomcertificaten in de nettarieven zouden de VREG en het VEA vervangen willen zien, een hervorming die pas ten volle zou kunnen doorgaan na een uitgevoerde staatshervorming.

Minister, de basisidee van de VREG en het VEA is om overdreven winsten te vermijden en investeerders meer zekerheid te geven, een bekommernis die zeer velen intens delen en die acuut actueel blijft. Hoe evalueert u de ideeën die de VREG en het VEA u zopas aanreikten? Binnen welke termijn wil de regering het ondersteuningsbeleid voor groene stroom effectief hervormen? Wilt u zo nodig een tweefasige aanpak bepleiten, met enerzijds maatregelen die op korte termijn kunnen worden ingevoerd, en anderzijds maatregelen die pas ten volle kunnen worden geïmplementeerd als Vlaanderen over meer bevoegdheden ter zake beschikt?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Dit onderwerp werd hier al tot vervelens toe besproken. Dat vind ik vreemd. Een maand geleden had ik een gelijkaardige vraag om uitleg, maar die werd onontvankelijk verklaard. Dat gebeurt steeds vaker. Er wordt gezegd dat de vraag al werd behandeld.

De voorzitter: Mijnheer Decaluwe, uw vraag om uitleg was puur informatief. Daarom hebben we ze onontvankelijk verklaard. De vraag moet altijd een politieke insteek hebben. Ik sta open voor debat hierover.

De heer Carl Decaluwe: Dat vind ik niet juist. Vragen worden onontvankelijk omdat ze al behandeld werden of omdat ze informatief zijn. Ik zit hier al zestien jaar, en de laatste twee jaar werden al meer vragen onontvankelijk verklaard dan de vorige veertien jaar samen. Dat stoort me steeds meer. Ik heb dat ook al in het Bureau gezegd. Minister, u zult wellicht antwoorden dat u werkt aan concrete oplossingen. Dat hoop ik toch.

Ik klaag niet veel, maar nu en dan stel ik daar vragen over. Deze discussie is hier al uitgemolken. Iedereen wacht op concrete voorstellen om het debat en de evaluatie ten gronde te voeren.

De voorzitter: Mijnheer Decaluwe, als u zich onterecht behandeld voelt, mag u me dat soort zaken altijd voor de voeten werpen. Ik sta open voor discussie. Zeg het ons, en dan zullen we daar wel of geen rekening mee houden.

Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Reekmans, het beleidsadvies van het VEA en de VREG is het resultaat van de evaluatie die ik heb gevraagd. De aangekondigde evaluatie is

inderdaad gebeurd. De doorlichting is met een jaar vervroegd. In het decreet is die pas in 2012 gepland. We hebben ze laten plaatsvinden in 2011 omdat het systeem herwerking nodig heeft.

Dit is het resultaat van een uitgebreide studieronde, waar de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) bij betrokken is. Maar ook alle stakeholders hebben hun bevindingen gegeven over het steunmechanisme zowel voor groene stroom als voor warmtekrachtkoppeling (wkk). Op basis daarvan zijn het VEA en de VREG inderdaad tot de conclusie gekomen dat het certificatsysteem het best wordt behouden, maar dat enkele grondige wijzigingen nodig zijn.

Een van de wijzigingen die ze voorstellen, is om de steun voortaan te laten variëren per technologie door meer of minder certificaten toe te kennen in functie van wat elke technologie precies nodig heeft, maar met gelijkblijvende waarden voor elk certificaat. Dat zou worden bepaald door de markt.

Zo zouden we bedrijven en huishoudens enerzijds de zekerheid kunnen geven dat investeren in groene stroom rendabel is voor bedrijven, en een redelijke terugverdientijd heeft voor gezinnen. Anderzijds zouden we ervoor zorgen dat de kost zo laag mogelijk blijft voor de gemeenschap, met andere woorden dat we geen winsten meer subsidiëren. Dat evenwicht is voor mij cruciaal. Het is belangrijk om die investeringen veilig te stellen, maar we moeten nooit meer steun geven dan nodig is. Dat principe heb ik al eerder uiteengezet.

Op basis van dat advies werkt de Vlaamse Regering aan een hervorming van het steunmechanisme. Ik zou het goed vinden indien wij dat nieuwe steunmechanisme in 2013 kunnen implementeren. Dat kan natuurlijk alleen als daarover op korte termijn in de regering een consensus ontstaat. Ingrijpende wijzigingen vergen enige tijd vooraleer die in werking kunnen treden. Daarom zou ik graag tegen eind 2011 de contouren van het nieuwe systeem kennen. Veel hangt af van de onderhandelingen in de meerderheid of dat mogelijk is, maar dat is wel mijn ambitie.

U hebt gelijk dat het systeem dat het VEA en de VREG in hun advies aanbevelen, ervoor zal zorgen dat de kosten van de certificaten niet langer via de nettarieven zullen worden berekend, maar dat de opkoopverplichting volledig op de schouders van de leveranciers zal komen te liggen. Dat heeft natuurlijk ook te maken met het feit dat het systeem van minimumgarantie dan niet meer zal bestaan en er dus geen reden meer zal zijn om via de netbeheerders te werken. Wij kunnen dat doen vooraleer de bevoegdheid over de nettarieven wordt overgeheveld. De aanpassing van de manier waarop de nettarieven worden doorgerekend aan de gebruikers, kunnen wij echter maar doorvoeren nadat wij extra bevoegdheden hebben gekregen.

Het is een euvel dat ook in de analyse van het VEA en de VREG aan bod komt: zonnepanelengebruikers zijn weliswaar gebruikers van het net, maar dragen er weinig of niets aan bij. Het is logisch dat zij geen facturen voor het gebruik van elektriciteit krijgen als zij die zelf produceren. Maar het is niet logisch dat zij het net blijven gebruiken om er energie op te zetten of af te halen, maar daarvoor geen bijdrage betalen. Het systeem voor de verdeling van de netkosten is bedacht toen de decentrale productie nog niet bestond. Om dergelijke euvels te verhelpen, hebben wij dus meer bevoegdheden nodig. Wij weten niet wanneer dat zal gebeuren. Het zou kunnen dat dit niet meer deze legislatuur zal gebeuren, maar als dat toch het geval zou zijn, dan verbind ik mij ertoe om te proberen daar iets aan te doen.

De heer Peter Reekmans: Ik heb nog één bijkomende opmerking en één bijkomende vraag. U zegt dat de implementatie tijd vergt omdat er in de meerderheid moet worden overlegd. Ik begrijp dat uiteraard. Maar u weet toch ook dat elke dag uitstel geld kost? Mag ik de meerderheid aanmanen om er snel werk van te maken? Die hervorming is noodzakelijk. Voorts lees ik in de pers dat er momenteel 1,6 miljoen groenestroomcertificaten en 4,5 miljoen warmte-krachtcertificaten te veel zijn. Klopt dat?

Minister Freya Van den Bossche: Er is inderdaad een groot certificatenoverschot. Bij de inleveringsronde van 31 maart waren drie keer zo veel warmte-krachtcertificaten beschikbaar als er moesten worden ingeleverd. Op jaarbasis worden nog altijd dubbel zo veel warmte-krachtcertificaten aangemaakt als er moeten worden ingeleverd. Het probleem is voor de groenestroomcertificaten gelijkaardig: er zijn er veel meer dan er moeten worden aangeboden. Momenteel zijn er 1,6 miljoen groenestroomcertificaten op overschot.

Ondanks dat structurele overschot blijkt er geen sprake van een investeringsstop te zijn. Dat noopt tot het herbekijken van de steunmaatregel. U weet wellicht ook dat de quota die in een Vlaams decreet zijn opgenomen te laag zijn om de Europese doelstelling te kunnen halen. Die quotacijfers zullen wij wellicht moeten verhogen, wat een van de manieren zal zijn om het bestaande overschot ten dele weg te werken.

De heer Peter Reekmans: Minister, dat is een reden te meer om er met de Vlaamse Regering echt snel werk van te maken. Het is een heel belangrijk dossier. Ik stel vast dat drie Vlaamse meerderheidspartijen in de media stellen dat Elio Di Rupo te traag werkt. Zij hebben gelijk. Maar bewijst u dan eens dat het in Vlaanderen echt sneller kan. Ook Vlaanderen werkt te traag, zeker omdat het zo een belangrijk dossier is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■